

تحلیل فضایی مخاطرات محیطی و بحران‌های بوم‌شناسی در ایران

تاریخ تأیید: ۱۳۸۹/۲/۱۵

تاریخ ارائه: ۱۳۸۹/۱۲/۹

* مراد کاویانی‌راد

چکیده

ساختارهای سیاسی، فرهنگی و اقتصادی جوامع، نقش فزاینده‌ای در تحولات بوم‌شناسی یافته‌اند. داده‌ها و یافته‌های موجود گویای فزایندگی دامنه مداخلات انسانی در فروسايي و تخریب محیط زیست محلی و کروی است. پیامدهای ویرانگر این مداخلات، امنیت انسانی گستره اسکان بشر را به چالش کشانده و بحران محیط زیست را در جایگاه یکی از مصادیق امنیتی چندلایه برکشیده و تعادل محیط را آشفته کرده است. در ایران، روند تخریب محیط زیست در طول چند دهه اخیر افزایش بی‌سابقه‌ای یافته، به گونه‌ای که در بسیاری از موارد، کشورمان پیشگام دیگر کشورهای است. بیشتر این آمارها محصول برآیند موقعيت جغرافیایی و توپوگرافی سرزمین ایران، کم توجهی به نقش جستار پایداری محیط در طراحی و اجرای سازه‌ها و فضاهای، ناگاهی عمومی و کم توجهی سازمان‌های دولتی است. به نظر می‌رسد تداوم این وضعیت، دست کم در دو دهه آینده، کشور را با چالش‌های امنیتی محیط‌محور پرهزینه و زمان‌بر رویارو خواهد کرد که از پایداری و ثبات نیز برخوردار هستند.

کلیدواژه‌ها: بحران‌های محیطی، امنیت انسانی، آلودگی، فرسایش، تلااب و مخاطرات محیطی

* دکتری جغرافیای سیاسی از دانشگاه تربیت مدرس، استادیار دانشگاه تربیت معلم (خوارزمی)

مقدمه

رویکرد علمی، فرهنگی، اقتصادی و مدیریتی جوامع، نقش تعیین‌کننده‌ای در وضعیت و کیفیت محیط زیست آنها دارد. داده‌ها و یافته‌های برخاسته از این رویکردها، ابزار و سندي است که توان برآورد کامیابی، ناکامی، مقبولیت و مدیریت حکومت‌ها را در کنار جستار توسعه دارد. پژوهش‌های موجود نشان می‌دهند زیستکره به شدت دچار بحران است. رشد و گسترش اندیشه‌های سوداگرانه و مصرف فزاینده مواد و انرژی، فناوری‌های صنعتی، افزایش جمعیت و لزوم توجه به تأمین نیازها و خواسته‌های آن، افزایش سطح رفاه و گاه تشديد فقر و چيرگی انسان بر طبيعت، فروسايي آن را در پي داشته و تداوم اين اوضاع، مقوله زیست را در مفهوم فراگير آن با چالش‌های جدی مواجه ساخته است. آب، هوا و خاک که به شدت آلوده و فرسوده شده‌اند، نمود فضایي اندیشه توسعه در نزد تصميم‌گيران کلان در قالب رامسازی، شهرسازی، سدسازی و صدها سازه ديگر است که بدون توجه به مقوله پايداري محیط، ويراني و فروسايي آن را به ارمغان آورده‌اند.

نگرش امنيتي به مقوله بحران‌های محیط زیست، برآيند پيامدهای زيانبار اين رخدادها بر معيشت و فزايindگي دامنه كشمکش‌های محلی و ملي بر سر كاهش سطح برخورداری‌ها و هراس از تحولات (ناخوشایند) پيش‌بینی ناپذير آينده است. آينده‌ای که داده‌ها و یافته‌های علمی، هشدار آن را ديرگاهی است که سر داده‌اند. با اين حال، توزيع بحران‌های زیست‌محیطی، تابعی از نگرش عمومی نسبت به محیط زیست، موقعیت جغرافیایی، سطح رفاه، جایگاه ارزیابی زیست‌محیطی در تدوین برنامه‌های توسعه‌محور، برخورداری از قوانین جدی و روزآمد، جدیت اعمال قانون و مانند آن است. پدیده‌های خشکسالی (در جاهایی که در گذشته هرگز رخ نداده بود)، گسترش پدیده بیابان‌زايی (متاثر از پویش‌های انسانی) و کاهش سطح آب‌سفره‌های زيرزمیني، انواع آلودگی‌ها (صوتی، هوا، خاک، آب)، ناكارآمدسازی بنیادهای زیستی و غيره، رخدادهای نوپدیدی‌اند که تقریباً فراگير و کروی شده‌اند.

کشور ما نيز از پيامدهای يادشده به دور نمانده، بلکه گاه جلوه‌دار تخریب محیط زیست است. شدت دامنه آلودگی و تخریب محیط زیست در ايران به حدی است که ديگر نمي‌توان بر آن سريوش نهاد؛ به طوري که مقوله توسعه با تخریب محیط همزاد شده است. برای نمونه،

ایران جزء ده کشور اول جهان در آلودگی هواست و در مسائلی همچون فرونشست زمین، نابودی تالاب‌ها و بیابان‌زایی، غالباً در شمار ده کشور نخست جهان است (محمدی‌زاده، ۱۳۸۸/۸/۵). [قلمرو گسترش ریزگردهای عربی](http://www.econews.ir) با خاستگاه برون‌مرزی، در سال ۱۳۸۸ از تهران هم گذشت، مقوله کشند قرمز حیات آبیان خلیج فارس را به شدت تهدید می‌کند، روندهای توسعه در شمال ایران و فروپاشی سوروی، آغازی بر آلودگی فزاینده دریای خزر، نابودی آبیان و تالاب‌های آن شده و کنترل رودهای فرامرزی از سوی همسایه خاوری، معیشت و زیست را در شرق کشور به نابودی کشانده است. به نظر می‌رسد تداوم تشدید تخریب و آلودگی محیط زیست کشور، چنان نتایج زیانبار و دیرپایی در ابعاد مختلف به دنبال داشته که گاه بهسازی و بازسازی آنها، اگر نه ناممکن که بسیار پُرهزینه و زمان‌بر خواهد بود، به طوری که شایسته عنوان بحران زیست‌محیطی هستیم.

الف. مخاطرات محیطی

مخاطرات محیطی، پیشامدهای ناگهانی یا تدریجی با خاستگاه طبیعی یا انسانی به شمار می‌روند که متأثر از آن، سلامت و امنیتِ گستره زیست و اسکان بشر با خطر موافق می‌شود. مخاطرات محیطی را به پنج دسته شیمیایی، طبیعی، مکانیکی، زیست‌شناسی و روانی-اجتماعی^۱ تقسیم می‌کنند([2010/2/10](http://en.wikipedia.org)). بر پایه یافته‌های موجود، پیش‌بینی بروز بسیاری از مخاطرات محیطی امکان پذیراست، هرچند نتوان زمان دقیقی برای آن متصور شد. محیط جایی است که زیست و پویش انسان‌ها را احاطه کرده و شامل محیط انسان‌زده (اجتماعی) و محیط طبیعی می‌شود. خاک، جو، رُستنی‌ها و حیات وحش، نمودهایی از محیط طبیعی به شمار می‌روند. سازه‌ها و ساختمان‌ها، ترابری، صنعت، فرهنگ، زبان و نظام‌های سیاسی نیز نمودهایی از تعامل و کُنش انسان و اجتماع در محیط هستند. مطالعه کُنش انسان در محیط و تحلیل و تبیین پراکنش پدیده‌ها بر روی مکان، محور تحلیل فضایی در مطالعات علوم جغرافیایی است ([2009/11/13](http://www.InternetGeography.net)).

1. Psychosocial

خاک، باران‌های اسیدی، آلودگی هوا، گرمایش کروی، زباله‌های پرخطر، نابودی اوزن، مددود^۱، آلودگی آب، رشد فزاینده جمعیت، نابودی جنگلهای بارانی (http://library.thinkquest.org 2010/3/11)، نهشت‌های اسیدی، آلودگی آب‌های آشامیدنی و زیرزمینی، سیل، گازهای گلخانه‌ای، فلزات سنگین، چرخه مواد و آلودگی‌ها (Lenntech، http://www.lenntech.com/environmental-problems.htm) آلودگی صوتی، چرای بسی‌رویه، آتش‌سوزی، شکارورزی^۲، زمین‌لغزه^۳، کوچزیستی، راه‌سازی (10/17/2009/ http://library.thinkquest.org: 2009/، تهی‌سازی منابع، مسائل هسته‌ای، کاربری زمین و مانند آن، در چارچوب همان کُنش محیطی انسان و مخاطرات محیطی مرتبط با آن قابلیت مطالعه و خوانش می‌یابد. رخدادها و کنش‌های مذکور، نشان می‌دهند محیط زمین دچار مسائل و تنگناهای فراگیر در مقیاس محلی و کروی است. از این رو، وضعیت نگران‌کننده‌ای دارد، به طوری که تداوم این وضعیت، ماندگاری حیات بر روی زمین را به مخاطره افکنده و نسل آدمی را در معرض بلایای خود کرده گرفتار کرده است (www.Prabhakar,buzzle.com/articles/lists-of-environmental-problems.html). به واسطه پیوستگی زنجیره‌های حیات، پویش‌های انسانی در قالب موارد یادشده، گستالت بنیادهای زیستی را در پی داشته که پیامد آن نامن‌سازی بستر سکونتگاهی، معیشتی، بهداشتی و مانند آن بوده است.

جدول (۱): ابعاد و پامدهای مخاطرات محیطی (انسانی و طبیعی)

مخاطرات انسانی	مخاطرات محیطی	مخاطرات طبیعی
تخريب محیط زیست محلی-کروی	تخريب محیط زیست محلی	
تخريب گستره اسکان بشر(گاه به صورت دائمی)	تخريب گستره اسکان بشر	
نابودی بنیادهای زیستی	تغییر بنیادهای زیستی	
بروز تنش های پایدار اجتماعی محلی- ملی	بروز تنش های موقت اجتماعی محلی	
نابودی و کرچ اجتماعات و محیط زیست	همانگی و سازگاری اجتماعات	
تهدید بقا	تدامن بقا	

1. Smog
2. Quarrying
3. Landslides

ب. پیوند امنیت انسانی و محیط زیست

توجه به پیامدهای امنیتی تخریب محیط زیست در مقیاس ملی و جهانی، از دهه ۱۹۸۰ مورد توجه قرار گرفت و متناسب با آن، تعریف گشوده‌تری از امنیت به عمل آمد. علاوه بر ابعاد سنتی امنیت، تهدیدات غیرسنتی نیز همانند رکود اقتصادی، بی‌ثباتی سیاسی و اجتماعی، رقابت‌های قومی و کشمکش‌های سرزمینی، تروریسم بین‌المللی، پولشویی، قاچاق دارو در حوزه مخاطرات انسانی، به واسطه تنش‌ها و فشارهای محیطی برخاسته از آنها به مانند جستارهای امنیتی تفسیر شدند (Kirchner, 2009/11/3: www.utm.edu).

پیوند محیط زیست با امنیت و سیاست و از آن طریق با سیاست عالی¹، آگاهی سیاسی و احساس فوریت پاسخ برای حل مسائل محیط زیست و افزایش سطح امنیت را برانگیخته و آن را به صورت مسئله سیاسی روز درآورده است. این امر از آن‌روست که تنش‌های محیط زیست در قالب فروساپی و تخریب محیط، به تعارضات خشونت‌بار اجتماعی انجامیده است. زمانی که منابع دچار کاستی و نابودی می‌شوند، امور اقتصادی، اجتماعی و پویش‌های جمعیتی دچار نابسامانی شده و زمینه تشدید کشمکش میان گروه‌های واپسیه به این منابع فراهم می‌شود (واگلر، ۱۳۸۱: ۹-۱۸۵).

مسائل و مخاطرات محیطی (در دو بعد انسانی و طبیعی)، با مسئله عدم فوریت و مشکل عدم قطعیت آمیخته‌اند (همان). از این‌رو، ادبیات امنیت محیط زیست² با نواقص مفهومی، روش‌شناسی و چالش‌های تحلیلی مواجه است (ناشناختگی دشمن، گندی روند بروز رخداد، ناساخت‌افزاری‌بودن آن، جهانی محوری و مانند آن)، اما می‌کوشد برخی از مسائل روش‌شناسی پیوند امنیت با محیط زیست را تبیین کند. رویکرد چندسطوحی ادبیات امنیت محیط زیست که شامل سطح جهانی، منطقه‌ای، ملی و سطح تصمیم‌گیری فرمولی است، زمینه پویایی و اقدام را فراهم کرده و از رویکرد دولت‌محوری که هنوز بر آن اندیشه امنیتی و سیاسی استوار است، فاصله گرفته است (Graeger, 1996: 116-106).

مطالبات آن، متغیر اصلی در همه تعاریف امنیت زیست‌محیطی به شمار می‌رود. بر این اساس،

1. high politics

2. environmental security

سه رویکرد کمبود منابع (معطوف به پیکار مسلحانه^۱)، خوشبینی به فناوری (معطوف به صلح) و اکولوژی سیاسی (رهیافت ترکیبی) شکل گرفته است (Urdal, 2008 Migration and Development United Nations). در چارچوب تعاریف و رویکردهای جدید، امنیت انسانی جایگاه ویژه‌ای یافته است. اصطلاح امنیت انسانی که پس از جنگ سرد شکل گرفت، پارادایم نوظهوری برای درک آسیب‌پذیری‌های کروی^۲ است. استدلال‌کنندگان آن، برداشت‌های سنتی از امنیت ملی را به چالش کشیده و بر این باورند که مرجع مناسب برای جستار امنیت باید انسان‌ها باشند نه دولت‌ها. امنیت انسانی دیدگاه امنیتی مردم‌محور^۳ را در مقوله امنیت ملی، ناحیه‌ای و کروی، ضروری می‌داند. بر این اساس، فهم چندرشتی امنیت^۴، مستلزم شناخت برخی حوزه‌های پژوهشی همچون مطالعات توسعه، روابط بین‌الملل، مطالعات راهبردی و حقوق بشر است (en.wikipedia.org, 2009/12/3). درونمایه امنیت انسانی، حفاظت از هسته حیاتی زندگی همه انسان‌ها از تهدیدات فراگیر است، به نحوی که بر کرامت درازمدت انسانی استوار باشد) (<http://www.einiras.org.Huq,2009>:

ج. توزیع فضایی بحران محیط زیست

توزیع فضایی پدیده‌ها به عنوان متغیر وابسته، تابعی از ماهیت پدیده، موقعیت جغرافیایی، ساختارهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، شرایط بوم‌شناختی، رویکرد مجریان و تصمیم‌گیرندگان، اهمیت پدیده، سطح توسعه‌یافتنگی و برخورداری است. در جغرافیا، هماهنگی بین دو پراکندگی بر روی مکان، رابطه فضایی نامیده می‌شود. بر اساس این اصل، دلیل هر پراکندگی بر روی زمین با عنایت به هماهنگی آن با پراکندگی (های) دیگر تعیین می‌گردد (علیجانی، ۱۳۸۸). چنانچه مقوله بحران محیط زیست از منظر توزیع فضایی تحلیل شود، دورنمای بهتری از بحران به دست می‌دهد. بر این پایه، توزیع فضایی بحران محیط زیست در

-
1. Armed conflict
 2. Global vulnerabilities
 3. People-centered view
 4. Multi-Disciplinary Understanding

جدول (۲): نسبت میان عوامل نامنی انسانی^۱، تضادهای خشونت‌آمیز و تغییر اقلیم

(Barnett & Neil, 2007: 643)

عوامل برروز تضادهای خشونت‌آمیز	فرایندهایی که تغییر اقلیم آنها را تشديد می‌کند
آسیب‌پذیری معیشت	تغییر اقلیم ممکن است موجب فشار گسترده بر کشاورزی، مناطق ساحلی، بروز بیماری‌های حاد و دشواری دسترسی به آب شود که پیامدهای معیشتی آن سبب افزایش آسیب‌پذیری و به خطر افتادن مردم می‌شود. در بخش‌هایی که جمعیت وابستگی بالایی به منابع طبیعی دارد و نیز از منظر محیطی و اجتماعی موقعیت حاشیه‌ای دارد، فشارها، حساسیت‌ها و واکنش‌ها شدیدتر خواهد بود. برخی از پیامدهای تغییر اقلیم، دیرپا (همانند کاهش تولید زمین‌های کشاورزی) و برخی گذرا (سیلاپ‌ها) هستند.
فقر، (نسبی، مزمن، گذرا)	متاثر از تمایزات فضایی ناشی از فشارهای اقلیمی و حساسیت‌های مکانی، مقوله فقر (به ویژه محرومیت نسبی) نمودهای متفاوتی دارد. تغییر اقلیم ممکن است از طریق نابودی زمینه‌های دسترسی به سرمایه طبیعی مستقیماً به تشید فقر مطلق، نسبی و گذرا بیانجامد. همچنین، با متاثرکردن بخش منابع و دولت، به طور غیر مستقیم سبب تشید فقر شود. فشارهای ناشی از تغییر اقلیم بر دامنه آسیب‌پذیری ناشی از فرایندهای سیاسی و اقتصادی می‌افزاید.
دولت ضعیف	فشارهای ناشی از تغییر اقلیم احتمالاً سبب افزایش هزینه دسترسی به زیرساخت‌های عمومی همانند منابع آب، خدماتی همچون آموزش و پرورش و کاهش درآمدهای دولت بیانجامد. از این رو، تغییر اقلیم ممکن است سبب کاهش توانایی دولت در ایجاد فرصت‌ها و ظرفیت‌ها برای افراد شود.
مهاجرت	مهاجرت واکنش کسانی است که معیشت‌شان متاثر از تغییرات اقلیم نابود شده است. متاثر از این فشارها ناگزیر از تصمیم به مهاجرت هستند. در عین حال، ممکن است زمینه‌ساز تشید جنبش‌های (اعتراضی) در جوامع میزان شود.

1. Human insecurity

سراسر زیستکره ناهمگون است. مسلمًاً واحدهای سیاسی مختلف در حوزه بحران‌زایی و بحران‌پذیری زیستی، مصرف انرژی و ماده، میزان و نوع فروسايی محیطی، عملکرد ناهمگونی دارند. با این حال، زمینه‌ها و عوامل مؤثر در پیدايش و گسترش ناهنجاری‌های محیطی در دو سطح ملی(سرزمینی) و فراملی(برون سرزمینی) قابل بررسی است.

۱. توزیع فضایی بحران محیط زیست در سطح ملی

شماری از تخریب‌ها و فروسايی‌های محیطی تابعی از موقعیت جغرافیایی، ویژگی‌های اقلیمی و زمین، ریخت‌شناسی، نگرش عمومی به محیط زیست، مدیریت ناکارآمد، قوانین روزآمدنشده، مصرف‌گرایی و ناآگاهی نسبت به ارزش واقعی منابع انرژی، مکان‌یابی ناصحیح شهرک‌ها و صنایع، نظام ناکارآمد توزیع و مانند آن هستند.

در سطح ملی، اساسی‌ترین عامل توزیع فضایی بحران محیط زیست، ناپایداری توسعه و توسعه نامتوازن در سازگاری و هماهنگی عوامل و متغیرهای مختلف محیطی، سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و امنیتی است (قالیاف و میرزاده، ۱۳۸۸: ۸) که در قالب مسئله نابرابری و فقر، چالش‌ها و مسائل اجتماعی و تضادها و نابسامانی‌های داخلی نمود یافته‌اند. از همین‌روست که مبحث توسعه پایدار با سرنوشت ملت‌ها در زمینه محیط زیست پیوسته شده و برنامه‌های توسعه، ناگزیر از هماهنگی با برنامه‌های آمایشی شده‌اند(محمدی، ۱۳۸۸: ۳۳). پیدايش و پراكنش بحران‌های محیط زیست در کشورهای مختلف، عموماً برآیند ناتوانی در ایجاد تعادل میان توسعه، محیط زیست و کم‌توجهی به بنیادهای توسعه پایدار^۱ و عدالت محیطی^۲ است (U.S. EPA, 2009: <http://www.epa.gov>).

1. Sustainable Development

۲. Environmental justice. رفتار منصفانه و درگیری معنادارانه آحاد مردم جدای از نژاد، رنگ، خاستگاه قومی، سطح آموزش یا درآمد با توسعه، اجرا و تقویت قوانین محیطی است. عدالت محیطی به دنبال تضمین آن وضعیتی است که اقیمت و کم درآمدها به اطلاعات عمومی مربوط به سلامت انسانی و برنامه‌ریزی، مقررات و اجرای محیطی دسترسی داشته باشند و هیچ کس به ویژه سالخوردگان و کودکان مجبور نباشند هزینه بالای مربوط به سلامت و پیامدهای ناشی از آلودگی محیطی یا دیگر مخاطرات محیطی را متحمل شوند. شرایط یادشده، زمانی

۲. توزیع فضایی بحران محیط زیست در سطح فراملی

از جمله کارکردهای دولت، حفظ امنیت ملی است. چنانچه بحران محیط زیست را جُستاری امنیتی بپنداشیم، رخدادهای موجود گویای آن است که دولتها به تنها یابن توان رویارویی با بسیاری از پیامدهای ناشی از فرسایی و تخریب محیط زیست ملی(با خاستگاه فراملی و کروی) را ندارند. از این‌رو، ناگزیر به همکاری با دیگر واحدهای سیاسی برای تشکیل انواع کنوانسیون‌ها و پیمان‌ها هستند. بدین معنا که گاه میان منبع و منطقه آلوده‌خیز و گستره آلوده، فرسنگ‌ها فاصله است. آلاینده‌هایی که در پیدایش آنها، مردم دوردست اساساً نقشی نداشته‌اند، اما چرخه مبادلات زیستکرمه، مرزهای سیاسی و هویتی را به رسمیت نمی‌شناسند. به دنبال به آتش کشیده شدن صدها حلقه چاه نفت در کویت، در جریان جنگ دوم خلیج فارس(۱۹۹۰)، دامنه این آلودگی تا غرب کشور چین و بلندی‌های هیمالیا در هندوستان پیش‌رفت (<http://www.org.2009/11/10/envirosagainstwar>). از همین روزت که آلودگی مرز نمی‌شناشد و در هر سرزمینی که منابع آلاینده باعث آلودگی شوند، تنگناهای برخاسته از آن، متوجه شمار زیادی از مردم جهان است. پیوستگی میان سازندگان هواکره و آبکره، سراسر حیات زیست کرده را جولانگاه گشواری خود ساخته‌اند.

گاه اجرای برنامه‌های توسعه در کشورهای فرادست رود در قالب ساخت‌سازهای آب‌پایه (سد، بند، انحراف مسیر رود و غیره)، واحدهای سیاسی، سکونتگاه‌ها و زیستگاه‌های فرودست آن را به شدت می‌هراساند. ترس از پیامدهای زیانبار ناشی از چنین اقداماتی، گاه دامنه کنش میان واحدهای سیاسی را تا مرز جنگ پیش می‌برد. کترول دجله و فرات توسط ترکیه، هیرمند توسط افغانستان، کشورهای حوزه نیل در آفریقای مرکزی و پنجاب از آن دسته‌اند. تابش‌های ناشی از انفجار راکتور نیروگاه هسته‌ای چرنوبیل در اوکراین، در روز ۲۶ آوریل ۱۹۸۶، به عنوان بزرگ‌ترین فاجعه زیست‌محیطی هسته‌ای، ۱۸۰۰۰ کیلومتر مربع از زمین‌های پیرامون (شامل کشورهای اوکراین، جمهوری روسیه سفید، فدراسیون روسیه، سوئد، نروژ، لهستان و

تحقیق می‌یابد که همگان همسان از مخاطرات محیطی و سلامتی در امان باشند و برای داشتن محیطی سالم در حوزه کار، آموزش و زندگی، در فرآیندهای تصمیم‌گیری مشارکت کنند.

<http://www.epa.gov/environmentaljustice/>. Retrieved 2009-06-25 Environmental Justice"U.S. EPA.

بریتانیا) را تحت تأثیر قرار داد و نزدیک به ۵ میلیون نفر آسیب دیدند (اصولی، ۱۳۸۸/۷/۲۳). ابعاد فاجعه به اندازه‌ای بود که مقامات اوکراین بازگشت جمعیت به شهر را تا پنجاه سال پس از فاجعه ناممکن دانسته‌اند.

د. توزیع فضایی بحران محیط زیست در ایران

در ایران، رخدادهایی که از آنها با عنوان بحران محیط زیست می‌توان یاد کرد، دو خاستگاه درون و برون‌سرزمینی دارند. خاستگاه بحران‌های برون‌سرزمینی معمولاً منطقه‌ای، گذرا، طبیعت‌محور و فصلی‌اند. بر همین اساس، به نظر می‌رسد دامنه خطرزایی آنها محدودتر است. از این‌رو، خطر اصلی متوجه تحولات درونی است. در ادامه، عوامل و زمینه‌هایی که در توزیع فضایی بحران محیط زیست کشور نقش داشته‌اند، در دو بخش سرزمینی و فراسرزمینی مورد بررسی قرار خواهند گرفت.

۱. زمینه‌های درون‌ملی توزیع فضایی بحران محیط زیست

موقعیت جغرافیایی کشور ایران به گونه‌ای است که پذیرای تنوع و گوناگونی در حوزه اقلیم، بارش، دما، نم، بیابان، کویر، کوهستان، دشت، جلگه و مانند آن است. به همان نسبت نیز تنوع گیاهی و جانوری سازگار با وضعیت رویشگاهی دارد. پدیده بحران محیط زیست در ایران، پیامد موقعیت جغرافیایی و پویش‌های انسانی آن بوده است. آب بندی زیست به شمار می‌رود. متأثر از موقعیت جغرافیایی، ایران سرزمین کم آبی است که خشکسالی، پدیده ذاتی بسیاری از مناطق آن است که گاه ممکن است چند سال هم به درازا بیانجامد. در نتیجه آن، زیستگاه‌ها، سکونتگاه‌ها تالاب‌ها، دریاچه‌ها، رودها و بوم‌سازگان‌های (اکوسیستم) واپسیه به آن، بارها نایبود شده‌اند. در چند دهه اخیر، پویش انسانی در اشکال توسعه نامتوازن و کم توجهی به ارزیابی زیست‌محیطی طرح‌ها و سازه‌ها، فزایندگی دامنه فروسایی و تخریب محیط زیست کشور را در پی داشته است. نگهداشت و پایداریت محیط زیست در ایران توسط سازمان حفاظت محیط زیست کشور انجام می‌شود. نگاهی به روند تخریب محیط زیست کشور، نشان

می‌دهد کارنامه درخشنانی نداشته‌ایم و هرکس، دیگری را مقصص معرفی کرده است. آنگاه که توسعه با نابودی بوم‌سازگان‌ها همراه شود، برای محیط زیست چه تفاوتی دارد که گفتمان و رویکرد حاکم بر نظام سیاسی و مجریان کشور کدام است؟ در ادامه، به شماری از مناطق که مداخلات انسانی در آنها به بحران‌های محیط زیستی شدیدتری انجامیده است، اشاره می‌شود.

۱-۱. دریاچه ارومیه

بروز تغییرات آب و هوایی در مناطق مختلف کشور، عدم رعایت حق آبه تالاب‌ها و کاهش آورد رودها، اجرای برخی طرح‌های صنعتی پیرامون تالاب‌ها و ورود پسابها به آنها و ساخت سد بدون توجه به پیامدهای محیط زیستی آن، از جمله مهمترین تهدیداتی هستند که تالاب‌های کشور (زریوار، ارومیه، انزلی، هامون، پریشان) را آسیب‌پذیر کرده‌اند. خشکیدن بخش گسترده‌ای از دریاچه ارومیه نیز متأثر از چنین روندهایی بوده است. رودخانه‌های باران، دورچای، تلخه‌رود، سیمینه‌رود، زرینه‌رود و شهرچای، بارش‌های جوی و آب‌های زیرزمینی از جمله منابع تأمین‌کننده آب این دریاچه هستند. ساخت چندین سد (مهاباد، حسنلو، شهرچای و بوکان) برای افزایش برداشت بخش کشاورزی در حوضه آبریز دریاچه، موجب کاهش بارش که فشار بر آب‌های زیرزمینی را در پی داشته، کاهش میزان ورودی آب، کاهش ارتفاع سطح آب و افزایش غلظت نمک آن شده است (عباس‌نژاد، الف، <http://isna.ir:1389/1/31>). میزان فعلی آب دریاچه ارومیه ۱۲۷۱,۹۳ متر است، در صورتی که تراز اکولوژیک این دریاچه ۱۲۷۴,۱ متر می‌باشد. بنابراین، آب دریاچه ارومیه، ۲,۱۷ متر از تراز اکولوژیک پایین‌تر است (ترانی، ۱۳۸۹/۲/۲۰: <http://isna.ir>) که با گسترش شوره‌زار در آینده، به علت وزش بادهای غالب، زمین‌های کشاورزی استان‌های آذربایجان‌غربی، شرقی و کردستان در معرض خطر نابودی خواهند بود (عباس‌نژاد، ب، ۱۳۸۸/۱۲/۲۶: <http://isna.ir>). نابودی دریاچه به معنای نابودی بخش گسترده‌ای از کشاورزی منطقه و بیکارشدن شمار کثیری از کشاورزان است. برآوردها نشان می‌دهند بوم‌سازگان (اکوسیستم) این دریاچه آنقدر آسیب دیده که جبران آن تقریباً ناممکن شده است. شورشدن خاک زمین‌های کشاورزی کناره دریاچه، مساله‌ای است که در آینده نزدیک، پیکره اقتصاد جامعه محلی را به شدت آسیب‌پذیر خواهد کرد. با خشکیدن

تدریجی دریاچه، نمک باقیمانده روی بستر خشک، به وسیله باد جایه‌جا شده و بر زمین‌های کشاورزی فرود می‌آید. با شورشدن خاک، میزان حاصل خیزی خاک به شدت فرو می‌کاهد. بر این اساس، کشاورزان از نظر اقتصادی روز به روز درمانده‌تر و بهای تولید محصولات کشاورزی نیز پیوسته افزایش خواهد یافت. بیکاری کشاورزان، عامل بسیاری از بحران‌ها و تعارضات اجتماعی - محلی خواهد شد و گرانی محصولات کشاورزی نیز تورم و فشارهای اقتصادی فزاینده، از پیامدهای ساخت سازه‌های آبی بدون توجه به مسائل زیست‌محیطی و اجتماعی خواهد بود (کهرم، ۱۳۸۸/۳/۲۷). با این حال، شماری راهکار برای احیای دریاچه پیشنهاد شده است که از آن میان می‌توان به بارورسازی ابرها، تغییر الگوی کشت، گسترش آبیاری قطره‌ای و انتقال آب از حوزه‌های پیرامونی دریاچه (دریای خزر، رود ارس و همچنین رودهای پیرامون دریاچه)، بررسی تأمین حق آبه دریاچه ارومیه و تأکید بر حفظ منابع آبی زیرزمینی اشاره کرد (کریمی، ۱۳۸۹/۲/۱). (<http://isna.ir:1389/2/1>)

۱-۲. ورود پساب‌ها به آب‌های شیرین

ورود هرگونه ناخالصی اعم از شیمیایی، فیزیکی یا زیست‌شناسنگی که سبب تغییر خواص، کاهش کیفیت و کارکرد اساسی آب (سطحی و زیرزمینی) شود، به گونه‌ای که برای حیات موجودات زنده زیان‌آور باشد، در قالب آلودگی آب بررسی می‌شود. انواع آلاینده‌ها همچون ورود کودهای شیمیایی کشاورزی به آب‌های زیرزمینی و زهاب‌های کشاورزی، آفت‌کش و علف‌کش‌ها، مواد نفتی، پساب‌های صنعتی، شهری و فاضلاب خانگی، آسیب‌های جرماناپذیری بر منابع آبی وارد کرده، به گونه‌ای که طبیعت در بسیاری از مناطق، توان خوبالایی را از دست داده و پیامد آن تهدید سلامت و بهداشت جوامع است. از مهم‌ترین اثرات ورود پساب به رودخانه، می‌توان به کاهش اکسیژن محلول، پیدایش بوهای زننده در اثر اکسایش غیر هوایی، کوچ یا مرگ و میر آبزیان، جلوگیری از نفوذ نور خورشید برای انجام عمل فتوستتر، ورود مقادیر زیادی مواد مغذی مانند ترکیبات ازته و فسفاته و ورود عوامل بیماری‌زا به آب، اشاره کرد. با توجه به کم‌بارشی سرزمین ایران، پخش و انتشار آلودگی در

منابع آب شیرین زیرزمینی و سطحی، استفاده‌ناپذیری از همین منابع محدود را در پی دارد(بارانی و دیگران، ۱۳۸۲: ۳۵).

در مناطق شهری کشور، روزانه ۵۰ هزار تن زباله تولید می‌شود. این در حالی است که تنها ۱۰ هزار تن از این میزان دفن بهداشتی و بازیافت می‌شود و مابقی به صورت سنتی دفن می‌شوند که این امر موجب آلودگی درصد منابع آب زیرزمینی و سطحی کشور شده است (تابش، ۱۳۸۸/۷/۲۷) برای نمونه، در سال‌های اخیر، با توجه به اجرای طرح‌های توسعه کشاورزی و صنعتی در استان خوزستان، به ویژه پیرامون رودخانه کارون، بدون توجه به اثرات محیط زیستی آن و نیز رشد روزافزون جمعیت، حجم زیادی از پساب‌های صنعتی، شهری و زهاب‌های کشاورزی به کارون می‌ریزند، به‌طوری‌که سالانه بیش از یک میلیارد و شصتصد میلیون متر مکعب پساب کشاورزی، دویست میلیون متر مکعب پساب صنعتی و صدو شصتمیلیون متر مکعب پساب شهری و هزاران متر مکعب پساب بیمارستانی به کارون وارد می‌شود(تقوی و دیگران، ۱۳۸۵: <http://www.civilica.com>).

تهران نیز به دلیل افزایش جمعیت و نیاز فزاینده آن به آب آشامیدنی از یک سو و کاهش میزان بارش و بروز برخی خشکسالی‌ها در چند دهه اخیر، برداشت آب از سفره‌های زیرزمینی را اجتناب‌ناپذیر کرده است؛ به‌طوری‌که ۴۰ درصد آب آشامیدنی این شهر از طریق سفره‌های زیرزمینی تأمین می‌شود. این در حالی است که سدهای تأمین‌کننده آب تهران در آینده از رسوبات حوزه آبرزیز آنها پُر خواهند شد و کارکرد خود را از دست خواهند داد (فرمانداری تهران ۱۳۸۸/۱۱/۱۱: <http://www.tehran.gov.ir>). بحران آنچاست که آب‌های زیرزمینی و سطحی در بسیاری از مناطق تهران (مناطق جنوب و جنوب شرقی اطراف پالایشگاه تهران و یا کهریزک) به علت بستر شنی نفوذپذیر، نبود سامانه شبکه فاضلاب شهری و نفوذ آب‌های آلوده در قالب چاههای فاضلاب و شیرابه زباله‌ها، آلوده به نیترات است (افلاکی، ۱۳۸۹/۲/۶: <http://www.hamshahrionline.ir>). وجود نیترات بالا، نشان‌دهنده نفوذ فاضلاب کارگاه‌های صنعتی، مراکز درمانی و خانگی به آب زیرزمینی است(حیدرزاده، ۱۳۸۸/۳/۲۸: <http://www.khabaronline.ir>).

۱-۳. نشست زمین^۱

موقعیت ایران روی کمریند جهانی کارست و نیز وجود سازندهای آهکی فراوان در سطح کشور در بروز پدیده نشست زمین نقش دارد (لشکری‌پور و دیگران، ۱۳۸۴). در عین حال، برداشت بیش از توان منابع آب زیرزمینی آبخوانهای موجود در دشت، سبب افت سطح این گونه آب‌ها، فشردگی و بسته‌شدن روزنه‌های هوای موجود در خاک شده که نتیجه آن نشست سطح زمین در مقیاس گسترده بوده است. پیامدهای این وضعیت، در اشکال خشکیدن چاههای آب، کاهش دبی رودخانه و آب دریاچه‌ها، کاهش کیفیت و ظرفیت مخزن آبخوانها، افزایش هزینه پمپاژ و استحصال آب، افت سطح آب شیرین و بالآمدن آب شور، ویرانی ساختمان چاه و پمپ‌های مناطق مستعد فرونشست، سیل خیزی منطقه، خسارت به انواع سازه‌ها، تالابی‌شدن مناطق، پیدایش شکاف‌ها و گسل‌ها و مانند آنها آشکار می‌شود. در بیشتر دشت‌های ایران، برداشت بیش از حد مجاز از منابع آب زیرزمینی، عامل اصلی ایجاد فرونشست بوده است. پدیده‌ای بدون بازگشت که در نیمی از دشت‌های کشور اتفاق افتاده است؛ به طوری که ۳۰۰ دشت از ۶۰۰ دشت کشور در معرض خطر افت شدید منابع آب و فرونشست زمین قرار دارند (بلورچی، ۱۳۸۸/۱۲/۱۱). (<http://www.irna.ir:1388/12/11>)

افزایش جمعیت، اضافه برداشت از چاههای مجاز و غیر مجاز، عدم استفاده بهینه و مؤثر از منابع آبی، آلودگی ناشی از پساب‌های خانگی و صنعتی و زهاب‌های کشاورزی، عوامل مؤثر در تشدید بحران در منابع آب زیرزمینی است. این وضعیت به همراه استفاده روزافزون از منابع آب زیرزمینی، باعث شده رشد مصرف بر تجدید و احیای آن پیشی گیرد. تغذیه آب‌های زیرزمینی، $7/5$ مترمکعب است، در صورتی که برداشت از سفره‌های زیرزمینی به $7/7$ متر مکعب رسیده است. با پایین‌رفتن سطح آب، خاک و زمین‌های کشاورزی دچار رانش و نشست می‌شوند. این در حالی است که مناطق خشک و نیمه‌خشک، گستره پهناوری از کشور را فراگرفته‌اند و بنیاد معیشت و آب آشامیدنی، سکونتگاههای موجود این گستره از منابع آب زیرزمینی است (همان).

1. Subsidence

حدود ۵۰ درصد آب مورد نیاز ایران از طریق آبخوانهای زیرزمینی تأمین می‌شود. این در حالی است که ذخایر آب‌های زیرزمینی قادر به تأمین تقاضای آب کشور نیست. بیش از ۹۰ درصد آب کشور صرف بخش کشاورزی می‌شود. آمارها نشان می‌دهد بازدهی آب کشاورزی در ایران، ۳۸ درصد است. تلفات آب این بخش در دیگر کشورهای جهان، ۲۵ تا ۴۰ درصد و در کشور ما به طور میانگین، ۶۰ درصد بوده و میزان اتلاف آب به دلیل فرسودگی شبکه انتقال نیز حدود ۳۰ درصد است. ۵۵ درصد آب مورد نیاز کشاورزی نیز از طریق آب‌های زیرزمینی تأمین می‌شود (رمضانی گورابی، ۱۳۸۳: <http://www.civilica.com>).

نشست بر اثر افت سطح آب زیرزمینی از نقاط مختلف ایران نیز گزارش شده است که از آن میان می‌توان به ایرانشهر در استان سیستان و بلوچستان، منطقه مهیار در ۲۵ کیلومتری جنوب اصفهان، دشت‌های کرمان (۸۳ سانتیمتر در رفسنجان و سیرجان)، منطقه سیستان یزد، دشت خراسان (دو متر) در همدان (معاونت پژوهش و مطالعات پایه شرکت سهامی مدیریت منابع آب، ۱۳۸۶) اشاره کرد. درصورت عدم مدیریت مصرف و عدم استفاده بهینه از منابع آب‌های زیرزمینی، تداوم افت سطح آب زیرزمینی کشور حتمی است که برآیند آن، تهدید زیربنای عمرانی، نشست زمین و بروز پیامدهای اجتماعی و اقتصادی، به ویژه در جاهایی است که وابستگی ساکنان آن به زمین بیش از جاهای دیگر است.

۱-۴. آلودگی هوا

آلودگی هوا چهارمین عامل مرگ و میر در جهان است. پنج آلاینده مونوکسید کربن، اکسیدهای ازت، دی اکسید گوگرد، ازن و ذرات معلق، نقش بیشتری در آلودگی هوا دارند. دی اکسید کربن، اکسیدهای گوگرد و نیتروژن، سرب، ذرات معلق و ترکیبات سمی مانند بنزن و فرمالدئید، ترکیبات سرطان‌زا ای هستند که در اثر سوخت خودرو ایجاد می‌شوند و هوا را می-آلایند (عبدوست، ۱۳۸۸/۱۱/۱۱: <http://www.irna.ir>) که در این میان، مونو اکسید کربن بیشترین تأثیر منفی را بر محیط زیست و بدن انسان دارد. در ایران، مصرف سوخت یارانه‌ای، تعریفه بالای گمرکی خودروهای وارداتی، پایین‌بودن کیفیت تولیدات خودرو داخلی، ضعف مهندسی ترافیک و وجود خودروهای فرسوده، وسایل گرمایش خانگی و تجاری، عدم اولویت

زیست محیطی در برنامه های توسعه ای، کم توجهی به مبانی اقتصادی زیست محیطی و عدم تبیین سازوکارهای نظارتی بر عملکردها، از عوامل اصلی آلایندگی هستند (رشیدی، <http://isna.ir:1388/11/20>).

برای نمونه، ورود روزانه بیش از ۵۰۰ هزار خودرو به سطح شهر، سکون نسبی هوا، محصوربودن از سه جهت توسط رشته کوه های البرز، اباشت منابع تولید آلودگی در درون و پیرامون آن، فعالیت عمده صنایع کشور (برای نمونه وجود ۱۴/۳ درصد صنایع کشور، وجود ۶/۵ درصد کارخانه های بزرگ استان، وجود ۵۱ درصد کارگاه های استخراج مواد معدنی استان در شهرستان تهران (وحدتی، <http://isna.ir:1389/2/10>) و نبود باد غالب، تهران را در ردیف آلوده ترین شهرهای جهان قرار داده است که ۷۵ تا ۸۵ درصد آلودگی آن مربوط به گاز مونوکسید کربن است (رشیدی، <http://isna.ir:1388/11/20>).

از پیامدهای آلودگی هوا می توان به کاهش میانگین ضربی هوشی کودکان، افزایش درصد سقط جنین، کاهش طول عمر، خستگی زودرس، فرگیگری بیماری هایی همچون افسردگی، انواع ناراحتی های تنفسی (همانند سرطان ریه)، عوارض قلبی (خراسانی، ۱۳۸۸/۴/۱)، <http://isna.ir>، تعطیلی فعالیت های شهری و مانند آن اشاره کرد. این در حالی است که وضعیت ناگوار مذکور، هرساله تشدید می شود؛ به طوری که آلودگی هوای تهران در سال گذشته (۱۳۸۸)، ۳۸ برابر استانداردهای جهانی اعلام شد (حیدرزاده، <http://www.tabnak.ir:1388/11/28>) و کیفیت هوای تنفسی این شهر، طی ۳۶۵ روز سال، در شرایط ناسالم قرار دارد (رشیدی، <http://mehrnews.com:1388/19/28>). آلودگی هوا و تحمل ناپذیربودن آن، خاص کلان شهر تهران نیست و اغلب شهرهای بزرگ ایران از این مشکل رنج می برند. افزایش و تجمع منابع انتشار، دلیل آلودگی هوای کلان شهرهای کشور است و در شهرهایی نظیر تبریز، اراک و اهواز، تولید آلودگی صنایع و در دیگر شهرها، ترافیک شهری، نقش مهمی در آلودگی هوا دارند. بر اساس ارزیابی های موجود، ۷۵ تا ۸۰ درصد از آلودگی هوای تهران مربوط به خودروهای است (رشیدی، <http://isna.ir:1388/11/20>). آمار دقیقی از شمار خودروهای فعال در تهران در دست نیست، ولی برآوردها نشان می دهد به رغم سهمیه بندهای بنزین و دیگر محدودیت ها، بیش از ۳ میلیون خودرو که بیشتر آنها نیز شخصی

هستند، در تهران رفت و آمد می‌کنند که از آن میان، حدود ۲ میلیون و پانصد هزار خودرو نیاز به معاینه فنی دارند (نوروزی، ۱۳۸۸/۹/۲۴). آمارها نشان می‌دهند حدود ۴ هزار دستگاه مینیبوس در تهران وجود دارد که عمر برخی از آنها بیش از ۴۰ سال است. این در حالی است که استاندارد عمر خودروهای عمومی حدود ۱۰ سال یا ۱۰۰ هزار کیلومتر پیمایش است (امی، ۱۳۸۸/۷/۱).(<http://isna.ir:1388/7/1>)

۱-۵. فرسایش خاک

فرسایش خاک فرآیند طبیعی است که در اثر پریش‌های انسانی تشدید می‌شود که نتیجه آن کاهش حاصلخیزی خاک، نابودی مواد آلی (از جمله نیتروژن، فسفر و پتاسیم)، کاهش پوشش جنگلی و تولیدات زراعی، کاهش تولید برق، کاهش کیفیت آب آشامیدنی، افزایش سیلاب‌ها و مانند آن ظاهر می‌شود. میزان فرسایش خاک در ایران ۱۶/۷ تن در هکتار است (شجاعی، ۱۳۸۸/۱۵/۶: <http://isna.ir>). سرعت رشد و شتاب گسترش فرسایش خاک در ایران ۶ برابر استاندارد جهانی است (درویش، ۱۳۸۹/۳/۸: <http://mehrnews.com>) که سالانه معادل یک میلیون هکتار تخریب زمین‌های کشاورزی است. پژوهش‌ها نشان داده‌اند بیشتر خاک‌های کشور از نظر مواد نیتروژنی فقیر و دچار کمبود فسفر هستند. متأثر از این وضعیت، استفاده از کودهای شیمیایی به شدت رایج است، گرچه در کوتاه‌مدت، مواد مغذی مورد نیاز زمین‌های کشاورزی را تأمین و بهره‌برداری بالا را امکان‌پذیر می‌کنند، اما در بلندمدت، باعث نابودی کیفیت خاک، افت حاصلخیزی و در نتیجه، فرسایش خاک می‌شود. نتیجه اولیه فرسایش خاک در قالب افزایش رسوب‌گذاری در مخازن سدهای مناطق سیل‌خیز است، به طوری که سالانه یک درصد از حجم مخازن سدهای کشور به دلیل فرسایش خاک کاسته می‌شود. کل مجموع مخازن سدهای ایران تا سال ۱۳۸۴، در حدود ۲۷ میلیارد متر مکعب بوده که به طور میانگین، سالانه ۵۵۰ میلیون متر مکعب مخزن در کشور تولید شده است. از این حجم، سالانه ۲۰۰ میلیون متر مکعب در اثر رسوب‌گذاری نابود می‌شود یا به دیگر سخن، سالانه ۳۶ درصد از حجم مخازن نوساز کشور در اثر رسوب‌گذاری از دست می‌رود. پیامدهای این میزان فرسایش خاک، افزون بر ۲۳۶ میلیون متر مکعب رسوب‌گذاری در مخازن پشت سدها و

به میزان حدود دو برابر رسوب‌گذاری در شبکه‌های آبیاری و زهکشی مدرن و سنتی و خارج از دسترس شدن هزاران هکتار زمین کشاورزی است (سامانی، ۱۳۸۵).

۱- ۶. آلاینده‌های بروند سرزمینی

آلاینده‌ها و آلودگی‌هایی که از آنها یاد شد، عموماً منشأ و ریشه در پویش‌های انسانی درون‌سرزمینی داشته‌اند. در طول چند سال گذشته، شاهد بروز رخدادهای نوپدیدی بوده‌ایم که علاوه بر اینکه خاستگاه درون‌کشوری نداشته‌اند، اساساً پیشینه‌ای از آنها هم در کشور با این گستردگی و پیامد وجود نداشته است. پدیده‌های ریزگردهای عربی و کشنده قرمز از آن دست هستند.

بروز توفان ریزگرد^۱ (گرد و غبار) روزهای ۱۳، ۱۴ و ۱۵ تیر ماه سال ۱۳۸۸، از منظر هواشناسی و گستردگی آن در کشور را می‌توان سرآغازی بر تغییرات آب‌وهواهی کشور دانست. این توفان بیش از ۲۰ استان کشور (از جمله پایتخت) با گسترهای به مساحت بیش از یک میلیون کیلومتر مربع از کشور را متأثر کرد. گردوغباری که حاوی ریزگردهایی با غلظت بالا و ماندگاری درازمدت است. هرچند بروز توفان ریزگرد پدیده تازه‌ای نیست، اما در چند سال اخیر، به دلیل برخی عوامل طبیعی و انسانی عمدتاً فرامرزی، میزان ریزگردها در استان‌های خوزستان، ایلام و کردستان شدت بیشتری یافته، به طوری که با گرم شدن هوا، پدیده گردوغبار از شبه‌جزیره عربستان و عراق به سمت ایران روان می‌شود. فزانیدگی دامنه غلظت گرد و غبار با خاستگاه عربی در اشکال کاهش میدان دید، افزایش تصادفات، لغو مکرر پروازها، تعطیلی ادارات، کاهش تردد مردم و در نتیجه، کاهش میزان فعالیت‌های اقتصادی، به ویژه در استان‌های مرزی، بروز حملات آسمی، قلبی، ریوی و عفونت‌های چشمی، زیان هنگفت بیمه‌ها و مانند آن نمود یافته است. گسترش ابعاد و پیامدهای این مخاطره طبیعی، آن را در اندازه موضوعی امنیتی و سیاسی در سطح بین‌المللی برکشیده است، به طوری که دستور جلسه مشترک دیدار مسئولان سیاست خارجی و محیط زیست کشورهای منطقه- ترکیه، اردن، ایران و عراق- شده-

1. hazes

است^۱. در داخل کشور نیز هیئت وزیران، در جلسه مورخ ۱۳۸۸/۴/۲۱ بنا به پیشنهاد سازمان حفاظت محیط زیست و به استناد اصل یکصدوسی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، «آینه‌نامه آمادگی و مقابله با آثار زیان‌بار پدیده گردوغبار (ریزگرد) در کشور» را با ۱۹ ماده تصویب کرد (<http://www.farsnews.com.۱۳۸۸/۵/۸>).

دها منطقه سازنده ریزگرد در عراق وجود دارد که متناسب با شرایط فصلی، آب‌وهوای و سامانه‌های ناپایدار جوی، فعال می‌شوند. محدوده‌ای چند هزار کیلومتر مربعی که فعالیت آن گستره پهناوری از کشور را متأثر ساخت، حوضه خشکیده فرات حد فاصل سوریه و عراق است. گستره یادشده، در گذشته به علت وجود آب فرات و سرشاخه‌های آن دارای مانداب‌ها و نیزارهای وسیعی بوده که هزاران سال است تمدن بین‌النهرین از سومر تا عراق کنونی بر بستر آن شکل گرفته است. در عین حال، امروزه به علت خشکسالی درازمدت خاورمیانه و مهار آب فرات توسط سدهای بزرگ ترکیه، سوریه و عراق، شاهد تخریب سریع این زیست‌بوم‌ها و خشکیدن آنها در غرب عراق هستیم که از نظر عرض جغرافیایی، هم‌عرض استان‌های غربی ایران است. سدسازی و احداث شبکه‌های زهکشی و آبیاری، ۹۰ درصد از بزرگترین و زیباترین تالاب خاورمیانه را به بیابان و نمکزار تبدیل کرده است. تالاب‌های بین‌النهرین (هورالعظیم)، حوضه آبریز رودهای کرخه، دجله و فرات هستند. در ۴۰ سال گذشته، ترکیه و عراق بیش از ۳۲ سد بزرگ روی دو رودخانه دجله و فرات بنا کرده‌اند و پرتوهای بزرگ انتقال آب مانند کanal صدام نیز وسعت این مجموعه تالاب‌ها را به یک دهم مقدار طبیعی خود فروکاهید (محمدی‌زاده، ۱۳۸۹/۰۱/۱۹: <http://www.mehrnews.com>). خشکیدن تالاب هورالعظیم باعث شد خاک بستر این تالاب که در آن لایه‌ها و قشرهایی از مواد آلی وجود دارد، در معرض جریان هوا قرار گیرد و از طریق باد غربی به سوی ایران روان شود (کهرم، ایران نیز با ساخت چندین سد در حوضه آبریز <http://www.mehrnews.com:۱۳۸۸/۰۵/۱۱> کرخه، ورودی آب هورالعظیم را کاسته است. با این حال، دولت ترکیه بیشترین سهم را در سدسازی و بستن جریان آب دجله و فرات داشته است.

۱. هشتم اردیبهشت‌ماه جلسه مشترک بررسی ریزگردها با حضور وزرای محیط زیست کشورهای ترکیه، عراق و اردن، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ایران و معاون محیط زیست سازمان ملل در کشور ترکیه برگزارشد.

کشنده قرمز^۱ یا شکوفایی جلبکی نیز پدیده‌ای طبیعی است که در اثر انباشت بیش از حد جلبک‌های تک‌سلولی به وجود می‌آید. این موجود زنده در برخی موارد، سمی تولید می‌کند که سامانه عصبی آبزیان را مختل می‌کند و سبب فلچشدن سامانه تنفسی و در نهایت، مرگ آبزیان می‌شود. نرم‌تنانی همانند صدفها از این جلبک‌های سمی تعذیه می‌کنند. از این طریق، سم وارد بدن آنها و سپس، ماهیانی که از آنها تعذیه می‌کنند، می‌شود و در ادامه زنجیره غذایی، وارد بدن انسان می‌شود (شاعری، <http://econews.ir>). زمانی که این جلبک‌ها در تراکم بالا تولید شوند، اغلب به صورت لکه‌های بسیار گسترده قرمزنگ در آب در می‌آیند که پیامد این وضعیت در اشکال بسته‌شدن آبیش آبزیان، کاهش اکسیژن محلول در آب و مرگ آبزیان نمود می‌یابد. این پدیده بیشتر در آب‌های مناطق گرمسیری رخ می‌دهد. عوامل مختلفی همچون تغییرات آب‌وهوا، پدیده پُرگذاشی، عوامل آب‌شناختی و آلودگی‌هایی که منشأ انسانی دارند و بر شکوفایی جلبکی اثرگذار هستند (نبوی، <http://isna.ir:۱۳۸۸/۳/۴>) و پدیده کشنده قرمز، در سال ۱۳۷۸ در کرانه جنوبی خلیج فارس، باعث اتلاف هزاران تن آبزی (ماهی، ستاره دریایی، خرچنگ، مرجان و صدف) شد. در آبان همان سال، گستره بین بندر عباس تا قشم و بندر لنگه را فراگرفت، به طوری که در برخی از آب‌های جزایر ساحلی مثل جزایر لارک و بخشی از جزیره فارور و به ویژه، در جنوب شرقی قشم، تراکم زیاد کشنده قرمز به علت کاهش اکسیژن و نور باعث نابودی آبزیان، به ویژه مرجان‌ها شد(مرتضوی، <http://isna.ir:۱۳۸۸/۸/۱۸>). تداوم این وضعیت، معیشت ساکنان کرانه‌های آبی جنوب را به شدت متأثر می‌کند. عواملی همانند سردشدن هوا در کرانه‌های خلیج فارس، سوء مدیریت در زمینه پسماندهای صنعتی، خانگی و کشاورزی و استفاده بیش از حد از کودهای شیمیایی و افزایش مواد مغذی در آب‌های خلیج فارس، در پیدایش و گسترش این پدیده مؤثر بوده است(میرکی، <http://www.khabaronline.ir:۱۳۸۹/۲/۲۸>)، به طوری که سالیانه ۳ میلیون متر مکعب آلودگی در استان هرمزگان (در بندر عباس، ۳۰۰ لیتر در ثانیه) وارد خلیج فارس می‌شود (وفادر، <http://www.mehrnews.com:۱۳۸۸/۱۰/۲۴>:). به غیر از پساب‌های شهری و صنعتی، صنایع تولید و پالایش نفت، آب توازن کشتهای و بروز جنگهای متعدد در منطقه، به طور

^۱ Red Tide

طبعی آلودگی خلیج فارس را به بالاترین حد نرم جهانی آلودگی آب‌ها رسانده است (سواری، ۱۳۸۸/۱۱/۰۶). این آلودگی‌ها در سال‌های اخیر، کاهش ۹۰ درصدی مرجان‌های خلیج فارس را به دنبال داشته است (نرگسی، ۱۳۸۸/۱۱/۰۳).

نتیجه گیری

مخاطرات محیطی و بحران‌های بوم‌شناسی، برآیند تعامل متغیرهای محیط زیستی، اقتصادی، فرهنگی، بهداشتی و حتی سیاسی هستند. دامنه کنش این متغیرها، محلی-کروی است، به طوری که هیچ جای زمین از پیامدهای آن به دور نمانده است، با این تفاوت که دامنه و عمق بحران شدت و ضعف دارد. در بسیاری از کشورهای رو به توسعه، پیش‌نیاز دستیابی به «توسعه» و «رشد صنعتی»، «تخرب محیط و پنهانهای طبیعی» است که به ظاهر گریزناپذیر شده است. مصادیقی که از آنها با عنوان مخاطرات محیطی یاد شد، برآیند دخالت‌های ناروا و فرزاینده بشر در محیط و بر هم زدن تعادل آن است. رخدادهایی که آینده امنیت و سلامت بشر را در مقیاس محلی و کروی به شدت تهدید می‌کنند. تحلیل فضایی یافته‌ها و داده‌های یادشده، گویای تشدید روند بی‌مهری به محیط زیست، تنوع زیستی و تخریب و فرسایی محیطی در بخش‌های مختلف در کشور است که تداوم آن در چند سال آینده، کشور را با چالش‌های امنیتی، سیاسی، اقتصادی و اجتماعی پُرهازینه مواجه خواهد ساخت. مدیریت این بحران‌ها، نیازمند عزم راسخ مسئولان در سطوح مختلف سیاسی، اداری و اجرایی کشور در در بعد داخلی و خارجی است. کامیابی این مدیریت در گروه‌های منطقه‌ای و فعالیت‌های دیبلماتیک است. در بعد داخلی نیز با توجه به اینکه، تقریباً هر بخش از کشور دچار نوع خاصی از مخاطرات محیطی ناشی از دخالت و فعالیت‌های انسانی است، ناگزیر به افزایش سطح آگاهی و دانش عمومی، نظارت جدی بر طرح‌های زیربنایی و توسعه‌ای، محدود کردن نهادهای حکومتی به مسئولیت‌پذیری و تشدید فشار اجتماعی در قالب حمایت از سازمان‌های مردم‌نهاد (سمن‌ها) محیط زیستی هستیم.

منابع

- سواری، احمد، (۱۳۸۸)؛
- <http://www.mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?pr=s&query& NewsID=1023998>
- اسماعیلی، محسن، حفاظت از محیط زیست؛ حق و تکلیف همگانی، ۱۳۸۹/۱/۱۵
- <http://www.bashgah.net/pages-40760.html>
- اصولی، مژده، حادثه چرنوبیل، ۱۳۸۸/۷/۲۳
- امی، فتح الله، مدیر طرح جامع کاهش آلودگی هوای تهران، ۱۳۸۸/۷/۱
- <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1406989> –
- بارانی، غلامعباس و دیگران، بررسی اثرات زیست محیطی انتقال آلودگی در سفره‌های آبهای زیر زمینی، فصلنامه آب و فاضلاب اصفهان، شماره ۴۸، زمستان ۱۳۸۲، ص ۲۵
- تابش، محمد رضا، ریس وقت فرآنکسیون محیط زیست مجلس شورای اسلامی، ۱۳۸۸/۷/۲۷
- <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1422406> –
- ترابی، سید جلال الدین، معاون بهره‌برداری شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان غربی، ۱۳۸۹/۲/۲۰، برگرفته از <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1536041>
- تقی، لعبت و دیگران، پحران زیست محیطی ناشی از ورود پسابهای شهری به اکوسیستم های آبهای شیرین (مطالعه موردی رودخانه کارون)، سومین همایش ملی بحرانهای زیست محیطی ایران و راهکارهای بهبود آنها محل برگزاری: اهواز - دانشگاه آزاد اسلامی - واحد علوم و تحقیقات مرکز اهواز: ۱۳۸۵
- .<http://www.civilica.com/Papers-AI.html>
- جواد بلورچی، محمد مدیر امور زمین شناسی مهندسی ، مخاطرات و زیست محیطی سازمان زمین‌شناسی کشور، ۱۳۸۸/۱۲/۱۱ برگرفته از <http://www.irna.ir/View/FullStory/?NewsId=990238>
- حیدر زاده محمد هادی ، مشاور وقت شهردار تهران در امور محیط زیست و ریس ستاد محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران، ۱۳۸۸/۱۱/۲۸
- <http://tabnak.ir/fa/pages/?cid=81889> : ۱۳۸۸/۳/۲۸
- حیدر زاده، هادی، مشاور وقت زیست محیطی شهردار تهران، ۱۳۸۸/۳/۲۸
- <http://www.khabaronline.ir/news-8576.aspx>
- خبرگزاری فارس، آین نامه آمادگی و مقابله با آثار زیانبار پدیده گرد و غبار (ریزگرد) در کشور، ۱۳۸۸/۵/۸
- <http://www.farsnews.com/newstext.php?nn=8805080153>

- خراسانی، منتظر، مسؤول اتاق بحران مرکز مدیریت حوادث غیرمترقبه و فوریت‌های پزشکی، ۱۳۸۸/۴/۱،
برگرفته از <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1367195>
- درویش، محمد، عضو هیئت علمی موسسه تحقیقات جنگلهای کشور، ۱۳۸۹/۳/۸،
<http://mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?pr=s&query>
- رشیدی، یوسف، مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران، ۱۳۸۸/۱۱/۲۰،
<http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1489692>
- رشیدی، یوسف، مدیرعامل شرکت کنترل کیفیت هوای تهران: کیفیت هوای تنفسی تهران در ۳۶۵ روز سال
ناسالم است، ۱۳۸۸/۱۰/۲۸،
<http://mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?pr=s&query:۱۳۸۸/۱۰/۲۸>
- رمضانی گواری، بهمن، شناخت تغییرات زیستمحیطی (خشکسالی) در حوضه تالاب انزلی، ششمین
همایش بین المللی سواحل، بنادر و سازه های دریایی، ۱۳۸۳، برگرفته از <http://www.civilica.com/Papers.html>
- شاعری، علی محمد، قائم مقام وقت سازمان حفاظت محیط زیست، ۱۳۸۷/۸/۸،
<http://www.irna.ir/1387/8/8>
- عباس نژاد، حسن (الف)، مدیرکل حفاظت محیط زیست آذربایجان غربی: ۱۳۸۹/۱/۳۱:
<http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1523131>
- عباس نژاد، حسن (ب)، مدیرکل اداره حفاظت محیط زیست آذربایجان غربی، ۱۳۸۸/۱۲/۲۶،
<http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1509324>.
- عبدالوست، امیر، مدیرکل وقت زیستگاهها و امور مناطق سازمان حفاظت محیط زیست، گفت و گو با
خبرنگار محیط زیست ایرنا، ۱۳۸۸/۱۱/۱۱،
<http://www.irna.ir/1388/11/11>
- علیجانی، بهلول، کارگاه روش تحقیق در جغرافیا، دانشگاه تربیت معلم، خرداد ۱۳۸۸
فرمانداری تهران سایت ۱۳۸۸/۱۱/۱۱،
<http://www.tehran.gov.ir/ne/1388/11/11>
- قاسم نرگسی، پژوهشگر و مرجان شناس ۱۳۸۸/۱۱/۰۳: <http://www.mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?pr=s&queryNewsID=1021856>
- قالیاف محمدباقر و میرزاده کوهشاهی مهدی، علل و موانع توسعه جزیره ایموسی، فصلنامه جغرافیا،
شماره ۲۲، پاییز ۱۳۸۸ ص ۸
- کریمی، نقی، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای آذربایجان غربی، ۱۳۸۹/۲/۱:
- <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1534564>: کهرم، اسماعیل استاد محیط زیست دانشگاه تهران، گفتگو با ایرنا :
- <http://www.irna.ir/View/Fullstory/Tools/PrintVersion/?NewsId=935080>: کهرم، اسماعیل استاد محیط زیست دانشگاه تهران ۱۳۸۸/۵/۱۱،
- <http://www.mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?pr=s&queryNewsID=922304>
- لشکری پور، غلامرضا و دیگران، بررسی پدیده نشت زمین تحت تاثیر افت سطح آب زیرزمینی، بیست و
یکمین گردهمائی علوم زمین شناسی سازمان زمین شناسی کشور، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی
کشور مهر ۱۳۸۴،

- مجید وفادار، سرپرست محیط زیست استان هرمزگان ۲۴/۱۰/۱۳۸۸، http://www.gsi.ir/Training/Lang_fa/Page_25/DataId_2179/Action_BodyView.htm
- محمد هادی حیدرزاده، آلووگی امسال هوای تهران ۳۸ برابر استاندارد جهانی مشاور شهردار تهران در امور محیط زیست و ریس ستد محیط زیست و توسعه پایدار شهرداری تهران ۲۸ دی ۱۳۸۸
- محمدرضا شجاعی معاون آبخیزداری سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور ۱۳۸۸/۵/۱۶ <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1381886>
- محمدوی سامانی، جمال، مدیریت منابع آب و توسعه پایدار، شماره گزارش ۷۳۷۴، موجود در دفتر مطالعات زیربنایی معاونت پژوهشی وزارت نیرو، ۱۳۸۵
- محمدی، یونس، میزگرد توسعه پایدار و چالشهای نو، بخش نخست، گفتگو با ماهنامه تدبیر، شماره ۱۳۸۷، بهمن ۲۰۱
- محمدی زاده، محمدجواد، معاون رئیس جمهور و رئیس سازمان حفاظت محیط زیست ۱۳۸۸/۸/۵: http://www.econews.ir/fa/NewsContent-id_114204.aspx
- محمدی، یونس، میزگرد توسعه پایدار و چالشهای نو، بخش نخست، گفتگو با ماهنامه تدبیر، شماره ۱۳۸۷، بهمن ۲۰۱
- محمدی زاده، محمد جواد، رئیس سازمان حفاظت محیط زیست کشور، ۱۳۸۹/۰۱/۱۹، برگفته از <http://www.mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?pr=s&query>
- مرتضوی، محمد صدیق، ریس پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان ویراسته به موسسه تحقیقات شبلاط، ۱۳۸۸/۸/۱۸، <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1435448>
- میرکی، غلامرضا، مدیر محیط زیست و توسعه کشاورزی وزارت جهاد کشاورزی ۱۳۸۹/۲/۲۸: <http://www.khabaronline.ir/news-62538.aspx>
- نبوی، محمد دباقر، معاون دریایی سازمان حفاظت محیط زیست، ۱۳۸۸/۳/۴، <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1345091>
- واگر، جان، محیط زیست و منابع طبیعی؛ مجموعه مقالات مسائل سیاست جهان، ویراسته بایان وایت و دیگران، ترجمه سید محمد کمال سوریان، ۱۳۸۱، ص ۱۸۵
- وحدتی، سید امیر، مدیر مرکز پایش آلودگی هوای استان تهران ۱۳۸۹/۲/۱، <http://isna.ir/ISNA/NewsView.aspx?ID=News-1532783>
- وحید نوروزی رئیس ستد معاینه فنی خودرو شهرداری تهران ۱۳۸۸/۹/۲۴، <http://www.shahr.ir/ViewNews.aspx?type=s&IDNews=6320>
- Barnett, Jon & Neil Adger, W. :Climate change, human security and violent conflict , Political Geography 26 (2007) 639e655
- En.wikipedia.org/wiki/Human security Http: humansecurity-chs.org.

- Graeger, Nina, 'environmental security'(1996).journal of peace research. Vol.33.No.1.1996.pp106-116
- http://en.wikipedia.org/wiki/Environmental_hazard
- <http://library.thinkquest.org/10131/problems.html.2009/10.17>
- http://library.thinkquest.org/26026/Environmental_Problems/environmental_problems.html.2010/3/11
- <http://www.epa.gov/environmentaljustice/>. Retrieved 2009-06-25 Environmental Justice"U.S. EPA.
- Huq, Saleemul and Pettengell, Catherine: The Impact of Climate Change on HumanSecurity. From: <http://www.einiras.org>.
- Kirchner, Andree: Environmental Security: Fourth UNEP Global Training Programme on Environmental Law and Policy. from: www.uvm.edu
- Lenntech Water treatment & purification Holding B.V 2009.Environmental problems: List of environmental problems and related issues. From: <http://www.lenntech.com/environmental-problems.htm.2010/2/23>
- Pillai, Prabhakar 2008, List of Environmental Problems :<http://www.buzzle.com/articles/lists-of-environmental-problems.html.2008/9/11>
- Threats to the Environment Posed by War in Iraq. From <http://www.envirosagainstwar.org/sayno/birdlife.html>. 2009/11/10
- Urdal, Henrik:(2008) Demographic Aspects of Climate Change, Environmental Degradation and Armed Conflict , Presentation to the United Nations Expert Group Meeting on Population Distribution, Urbanization, Internal Migration and Development United Nations, New York
- www.InternetGeography.net. Environmental problems menu. <http://www.Geography.Learnontheinternet.co.uk/topics/environment.html>.2009/11/13

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی